

Gele bieslelie

Stef van Walsum, FLORON

De gele bieslelie is een Noord-Amerikaanse soort die sinds het begin van de 21^e eeuw verwilderd wordt gevonden in Nederland. Het voorkomen en de snelle vermeerdering in kwetsbare natte graslanden met orchideeën en andere zeldzame soorten, baart natuurbeheerders zorgen.

Opmars van de gele bieslelie

De gele bieslelie (*Sisyrinchium californicum*) is een recente nieuwkomer in Nederland. De soort is in Europa geraakt als tuinplant en daarna verwilderd, onder andere in Engeland, Zweden en Noorwegen. De eerste waarnemingen in Nederland buiten tuinen, zijn begin 2000 gedaan, namelijk in een oevervegetatie in de buurt van Zevenhuizen (Groningen) en bij een recent gegraven poel bij De Borkeld (Overijssel). In de daaropvolgende jaren verschenen ook groeiplaatsen in Noord-Brabant en Zeeland. Inmiddels is de gele bieslelie aanwezig in 47 kilometerhokken, verspreid over alle provincies van Nederland.

Herkenning

Gele bieslelie is een overblijvende plant uit de Lissenfamilie (*Iridaceae*) en wordt maximaal 60 cm hoog. De opvallende stervormige gele bloemen bloeien van april tot in de zomer. Vaak is per stengel maar een

enkele bloem aanwezig. De bladeren hebben veel weg van onze gele lis (*Iris pseudacorus*). Ze zijn stijf, vlak en grijsgroen van kleur. Gele bieslelie verschilt hiervan, doordat de bladeren zwart verkleuren bij drogen. Daarnaast zijn alle nerven van gele bieslelie gelijk, terwijl de gele lis een verdikte middelste nerf heeft. Aan de hand van deze kenmerken zijn gele bieslelie en gele lis ook vegetatief van elkaar te onderscheiden. Na de bloei vormt gele bieslelie zaaddozen met daarin zaden van ongeveer een millimeter groot, die zich via water kunnen verspreiden. De plant vormt wortelstokken onder de grond. Jaarlijks ontwikkelen zich nieuwe uitlopers uit de wortelstok, waardoor de plant zich op een plek snel vegetatief kan vermeerderen.

Ecologie

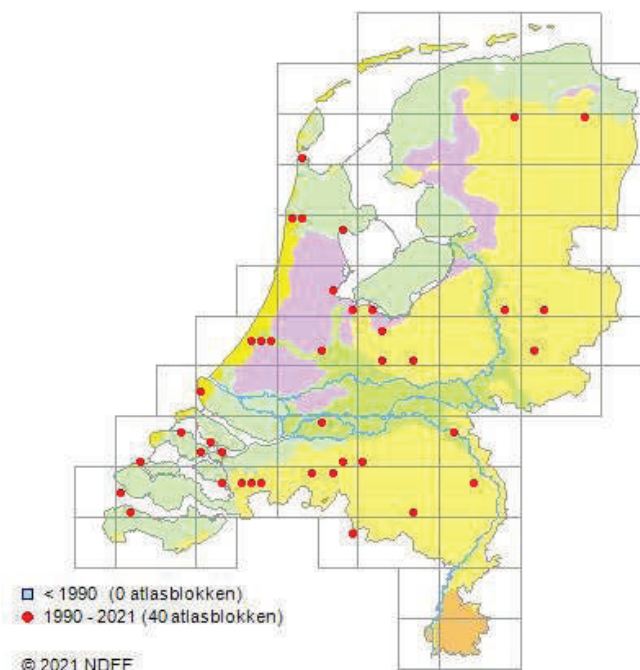
In Californië, aan de westkust van Noord-Amerika, waar gele bieslelie van oorsprong voorkomt, groeit deze soort in vochtige graslanden en op oevers van moerassen en meren.

Gele bieslelie in een vochtige duinvallei met onder andere moeras-wespenorchis, vleeskleurige orchis, platte bies en herfstbitterling op de Grevelingendam. (Foto: Jelle van Dijk)

In Nederland groeit gele bieslelie nu in een vergelijkbaar biotoop, namelijk in schrale, vochtige graslanden, langs duinplassen en oevers van grote wateren zoals het Grevelingenmeer. Gele bieslelie wordt aangeplant in tuinen, vanuit daar kan de plant ook verwilderen tussen stoeptegels of oevers van watergangen. De plant heeft duidelijk een voorkeur voor vochtige standplaatsen, maar is ook enigszins bestand tegen droogte.

Risico's in natuurgebieden

Op verschillende locaties in de duinen en Zeeland groeit gele bieslelie in vochtige, schrale graslanden met zeldzame inheemse soorten zoals herfstbitterling, platte bies en diverse soorten orchideeën. Veel is er nog niet bekend over de gele bieslelie, ook niet of de soort daadwerkelijk een gevaar vormt voor bijzondere inheemse flora. De verwachting is wel dat de soort in aantallen zal toenemen. Zo nemen de aantallen volgens Staatsbosbeheer snel toe op het Groot Vroon bij Dishoek (Zeeland). In 2017 werd namelijk een enkel exemplaar gevonden, in 2018 twee pollen en in 2019 al meer dan 45 pollen. Op een plek langs het Grevelingenmeer zijn al meer dan 2.000 exemplaren gevonden. Reden tot zorg!

*Verspreiding gele bieslelie in Nederland.
(Bron: Verspreidingsatlas)*

Zaaddozen van gele bieslelie. (Foto: Frank van Gessele)